

РЕШЕНИЕ

№ 7134

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1132** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1000, [улица], ет.2, ап. 6, представлявано от Г. М. Т. – управител, против РА № Р-22221020006875-091-001/19.08.2021г., издаден от К. Г. М. – орган възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1840/06.12.2021г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, с който на „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД за данъчни периоди месеци 01. – 12. 2017г., 01 – 12. 2018г., 01. – 12. 2019г. 01. – 09., 2020г., са определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС общо в размер на 75 519.51лв. главница и лихви общо в размер на 20 305.13лв. Наред с това са определени задължения по ЗКПО за 2017г., 2018г. и 2019г. в размер на 41 251.34лв. главници и 10 734.45лв. лихви.

Жалбоподателят твърди, че РА не е подписан, поради което е нищожен. В условията на евентуалност навежда, че в хода на ревизията са допуснати съществени

процесуални нарушения, изразяващи се в продължаването ѝ извън регламентираните от закона срокове. Оспорва изводът за нереалност на доставките, като твърди, че не са били налице основания за непризнаване на правото на данъчен кредит по тях, респ. за признаването на разходите за данъчни цели. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разносните по делото. Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„Джи Ем ТИ Корпорация“ ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС на 10.10.2014г. с предмет на дейност през ревизирия период: търговия с горива на едро и дребно, спедиция, счетоводна и консултантска дейност, търговски сделки както и всякаква друга дейност, която не е забранена със закон.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221020006875-020-001 / 13.11.2020г., издадена от орган, оправомощен за това със Заповед № РД – 001 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – [населено място]. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за ДДС за периоди 01.01.2017г. – 01.09.2020г. и корпоративен данък за 2017г. – 2019г., със срок на завършване на ревизията 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. С посочената заповед е определен и ревизиращият екип. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на дружеството по електронен път на 23.11.2020г. С последващи заповеди, съответно от 19.02.2021г. и от 22.03.2021г., издадени от същия орган, е удължен срокът на ревизията с по един месец (общо два месеца) до 23.04.2021г.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22221020006875-092-001 / 01.06.2021г. , който е съобщен на управителя на дружеството на 29.06.2021г. По повод констатациите в доклада, жалбоподателят не е подал възражение в предоставения му 14 дневен срок и след това. Повече от месец

извън срока по чл.119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22221020006875-091-001/19.08.2021 г. РА е издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях са установени данъчни задължения по ЗДДС за периоди 01.01.2017г. – 01.09.2020г. общо в размер на 75 519.51лв. главница и лихви общо в размер на 20 305.13лв. Наред с това са определени задължения по ЗКПО за 2017г., 2018г. и 2019г. в общ размер на 41 251.34лв. главници и 10 734.45лв. общо лихви.

По отношение на главниците по ЗКПО за 2017г. актът е обоснован от фактическа и правна страна със следното:

В хода на ревизията е установено, че с подадената за 2017 г. годишна данъчна декларация ревизираното дружество е декларирало реализирани приходи в общ размер на 238 828,62 лв. Посочената сума съответства на размера на декларираните данни в отчета за приходите и разходите (ОПР) и декларираните със справки-декларации по ЗДДС продажби за периода. Същевременно, по данни от оборотна ведомост са установени отчетени приходи в общ размер на 316 649,65 лв., в т.ч. по сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ - 1 904,40 лв., по сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ - 286 924,22 лв. и по сметка 705 „Приходи от продажба на дълготрайни активи“ - 27 821,03 лв. От ревизирания субект са изискани документи и счетоводни записвания, касаещи установената разлика в размер на 77 821,03 лв. Такива не са били представени. Не е представена главна книга за 2017 г. В тази връзка и на основание чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат за 2017 г., счетоводният финансов резултат за периода е увеличен с посочената сума, представляваща приходи, които е следвало, но не са отчетени от задълженото лице през текущия период.

Отделно от това е констатирано, че ревизираните периоди „ДЖИ ЕМ ТИ КОРПОРАЦИЯ“ ЕООД е ползвало лизингови автомобили във връзка с експлоатацията на които с отчитало разходи за лизингови вноски, консумативи, ремонт, поддръжка и гориво. Ревизираният субект не е представил доказателства, в т.ч. при посещението в офиса му за преглед на оригинални търговски и счетоводни документи, удостоверяващи използването на МПС за нуждите на икономическата му дейност. В тази връзка органите по приходите са приели, че така отчетените разходи

не са документално обосновани и не касаят стопанската дейност на дружеството.

При тези обстоятелства и на основание чл. 10, ал. 1 и чл. 26, т. 2 от ЗКПО е извършено увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати по години с размера на отчетените разходи, които не са признати за данъчни цели, както следва: за 2017 г. със сума в размер на 105 928.53 лв. по фактури, описани на стр. 16 – 19 от РД; за 2018 г. със сума в размер на 140 4251.27 лв. по фактури, описани на стр. 31-38 от РД и за 2019 г. със сума в размер на 88 338.81 лв., по фактури, описани на стр. 41-46 от РД. Непризнатите разходи за 2017 г. в размер на 105 928.53 лв. се отнасят за експлоатация на ползвани от жалбоподателя автомобили, както и за плащане на лизингови вноски за същите. За 2018г. задължението за корпоративен данък е определено поради непризнаването за данъчни цели на отчетени разходи по фактури, издадени от различни доставчици в размер на 140 425.27 лв., от които разходи в размер на 113 093.24 лв. се отнасят към т.нар. лизингови автомобили – лизингови вноски, експлоатация и поддръжка – гуми, горива, паркинги и др., а останалите 27 332.03 лв. са непризнати разходи по конкретно посочени фактури, които формално не са свързани с лизинговите автомобили, като основанието за непризнаването им е липса на доказателства за свързаността на предмета на доставките с икономическата дейност на дружеството в частност и поради непредставяне на голям дял от спорните фактури. За 2019г. задължението за корпоративен данък е определено поради непризнаването за данъчни цели на отчетени разходи по фактури, издадени от различни доставчици в размер на 88 338.81 лв., от които 78 381.58 лв. се отнасят към ползваните от жалбоподателя автомобили., а останалите разходи в размер на 9 957.23 лв. се не са свързани с т.нар. лизингови Автомобили и тяхната експлоатация.

След извършените корекции са установени следните резултати:

- За 2017 г. е установен данъчен финансов резултат - Печалба в размер на 246 439.17 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 24 643,91 лв. при декларирани от Дружеството печалба в размер на 62 689,61 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 6 268,96 лв.:

- За 2018 г. е установен данъчен финансов резултат - Печалба в размер на 205 557,98 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 20 555,79 лв. при декларирани от дружеството печалба в размер на 65 132,71 лв. и дължим корпоративен данък в размер

на 6 513,27 лв.

- За 2019 г. е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 108239,48 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 10 823,94 лв. при декларирани от дружеството печалба в размер на 19 900,67 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 1 990,07 лв.

С оглед извършените корекции в частта по ЗКПО, на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви в общ размер на 10 734,45 лв.

По отношение на допълнително определените задължения по ЗДДС:

При анализа на извършените доставки и начисления данък е установено, че ревизираният субект е издал кредитни известия на обща стойност 4 634,00 лв. към дружествата „МЕГА СТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „МАВА - СПЕД“ ЕООД,[ЕИК]; „АГРОГРИЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „ГАЛМЕД ТРЕЙД“ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ГЮЛИЯН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МЕРИ МЕКС“ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Същите са подробно описани на стр. 49 от РД. Доказателства и информация какви са основанията за издаването на процесиите кредитни известия и към кои фактури се отнасят същите, не са ангажирали. В тази връзка ревизиращите са приели, че не са изпълнени условията на чл. 115 от ЗДДС и са извършили корекции на декларираните през Данъчни периоди 01/2018 г., 09/2018 г., 09/2019 г., 12/2019 г. и 04/2020 г. данни за размера на начисления ДДС.

Част от задълженията за ДДС са в резултат на непризнато право на данъчен кредит по покупки на стоки и услуги, за които е прието, че не са свързани с независимата икономическа дейност на дружеството, а още по-малко с последващи облагаеми доставки. Две са групите покупки, по които не е признато право на ползване на данъчен кредит – тези свързани с ползваните от жалбоподателя автомобили, които са осъществени през 2017г., 2018г., 2019г. и 2020г. и тези, за които също е прието, че липсват на доказателства за свързаността на предмета на доставките с икономическата дейност на дружеството, но не са свързани с ползваните от жалбоподателя автомобили. За всички тези доставки на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, е извършена корекция в общ размер на 87 566,53 лв. на упражненото от „ДЖИ ЕМ ТИ КОРПОРАЦИЯ“ ЕООД право на приспадане на данъчен кредит за съответните

периоди.

С оглед извършените корекции в частта по ЗДДС, на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в общ размер на 20 305,13 лв.

Дружеството жалбоподател е обжалвало РА по административен ред. С Решение № 1840/06.12.2021 г. директорът на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА изцяло.

От заключението на изслушаната по делото компютърна експертиза се установява, както следва:

Ревизионен доклад № Р-22221020006875-092-001/01.06.2021 г. е подписан с електронни подписи от Е. М. И.-Г. и Р. Г. Г. - инспектори по приходите при ТД на НАП С..

Ревизионен акт № Р-22221020006875-091-001/19.08.2021 г. е подписан с електронни подписи от Е. М. И.-Г. и К. Г. М. - инспектори по приходите при ТД на НАП С..

Видът на използваните електронни подписи е „Квалифицирано удостоверение за професионален квалифициран електронен подпис. „Квалифициран електронен подпис“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи.

От мотивната част на заключението и от обясненията, дадени при изслушване на заключението на вещото лице се установява, че при този електронен подпис липсва удостоверяване за точно време от независим сървър за време T. Stamp, както и данни за ЕГН на титуляря което не отговаря напълно на изискванията на РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 910/2014 по отношение на начина, по който се осъществява удостоверяването на време.

Във връзка с допълнително установените задължения за данъци, от събраните по делото доказателства, в частност от изслушаното по делото заключение на вещо лице се установява следното:

Декларираната икономическа дейност от страна на жалбоподателя за процесните данъчни периоди, съгласно класификацията на икономическите дейности по К. 2008 на НСИ, е 69.20 „Счетоводни и одиторски дейности, данъчни консултации“. В хода на ревизионното производство управителят на дружеството също изрично е декларирал,

че основната дейност на дружеството е счетоводно обслужване на търговски дружество от цялата страна, а дейността на дружеството се осъществява в офис с адрес ул. Съборна“ № 3, ет. 2, ап. 6 - декларация от 21.10.2020 г. от Управителя на „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД (стр.111 от делото).

При отговора на въпроса на кои лица жалбоподателят е извършвал доставки през 2017г., 2018г. и 2019г. и техните адреси, вещото лице, основавайки се на данните по Аналитичен регистър на с/ка 411 „Клиенти“ за съответните периоди и е посочило, лицата, на които жалбоподателят е фактурирал услуги – счетоводно обслужване, са както следва:

- за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. са издадени Фактури за извършено счетоводно обслужване на следните юридически лица: „Вайта Про“ АД, „Вайта Про Интернешънъл“ ООД, „МТК Спорт“ ООД, „Ер Ес Инженеринг“ ООД, „Спортс бокс“ ЕООД, „Планет Суис“ АД, „Митхен Ел“ ЕООД, „Галмед Трейд“ ЕООД, „Диоди БГ“ ЕООД, „Стефика 2013“ ЕООД, „Ей Джей Трейдинг Консулт“ ЕООД, „Интерсаунд“ ЕООД, „К К Ентъртеймънт“ ЕООД, „Мария АМ“ ООД, „Мери Мекс“ ЕООД, „М Ти М Строй“ ЕООД, „Ампир 91“ ЕТ, „Агрогрийн Трейдинг“ ООД, „Мава Спед“ ЕООД, „Български червен кръст“, „Интерсаунд“ ЕООД, „Гроу Грийн Юръп“ АД, „Димитър Методиев 2015“ ЕООД, „Фрамар“ ООД, „Би Ви Ай Интернешънъл“ ЕООД, „Ел Би Инвест“ ООД, „Кардиомед“ ЕООД, „Мудера“ ЕООД – 28 бр. Клиенти за 2017 г.

- за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г., съгласно който са издадени Фактури за счетоводно обслужване: „МТК Спорт“ ООД, „Ер Ес Инженеринг“ ООД, „Агрогрийн Трейдинг“ ООД, „Ампир 91“ ЕТ, „Би Ви Ай Интернешънъл“ ЕООД, „Вайта Про“ АД, „Вайта Про Интернешънъл“ ООД, „Галмед Трейд“ ЕООД, „Диоди БГ“ ЕООД, „Ей Джей Трейдинг Консулт“ ЕООД, „Ел Би Инвест“ ООД, „Интерсаунд“ ЕООД, „К К Ентъртеймънт“ ЕООД, „Мава Спед“ ЕООД, „Кардиомед“ ЕООД, „Мария АМ“ ООД, „Мери Мекс“ ЕООД, „М Ти М Строй“ ЕООД, „Мудера“ ЕООД, „Планет Суис“ АД, „Спортс бокс“ ЕООД, „Митхен Ел“ ЕООД, „Стокс Трейд“ ЕООД, „Сафари Арт“ ЕООД, „Галмед Инженеринг“ ЕООД, „Гюлиян“ ЕООД, „Интермоделс“ ЕООД – 27 бр. Клиенти за 2018 г.

- за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., съгласно който са издадени Фактури: „МТК Спорт“ ООД, „Ер Ес Инженеринг“ ООД, „Агрогрийн Трейдинг“ ООД, „Би Ви

Ай Интернешънъл“ ЕООД, „Вайта Про“ АД, „Вайта Про Интернешънъл“ ООД, „Галнед Инженеринг“ ЕООД, „Галмед Трейд“ ЕООД, „Гюлиян“ ЕООД, „Диоди БГ“ ЕООД, „Ел Би Инвест“ ООД, „Ей Джей Трейдинг Консулт“ ЕООД, „Интермоделс“ ЕООД, „Кардиомед“ ЕООД, „Мава Спед“ ЕООД, „Мария АМ“ ООД, „М Ти М Строй“ ЕООД, „Планет Суис“ АД, „Митхен Ел“ ЕООД, „Мега Стрейт“ ЕООД, „Спортс бокс“ ЕООД, „Сафари Арт“ ЕООД, „Мудера“ ЕООД, „Стонкс Трейд“ ЕООД, „Силвер Мария“ ЕООД – 25 бр. Клиенти.

Вещото лице е посочило в констативно-съобразителна част на заключението, че поради конфиденциалност от страна на жалбоподателя не му е представена информация за адресите на клиентите, което обяснение на жалбоподателя съдът намира за несъстоятелно – става дума за търговци, ЮЛ, чието седалище и адрес на управление е публично оповестен в Търговския регистър. Адресът на търговците не е каквато и да било поверителна информация.

Вещото лице е анализирано данните от представена справка актуално състояние на всички трудови договори към 03.10.2022 г. и е констатирало, че за ревизирания период в дружеството са работили по трудови правоотношения следните лица:

- От 2016 г. до 01.01.2017 г. – 1 бр. на длъжност „Охранител“
- От 29.03.2017 г. до 01.06.2017 г. – 1 бр. на длъжност „Охранител“
- От 13.05.2019 г. до 28.10.2019 г. – 1 бр. на длъжност „Главен счетоводител“
- От 07.09.2015 г. до 28.07.2019 г. – 1 бр. на длъжност „Счетоводител“
- От 05.01.2015 г. до 13.11.2021 г. – 1 бр. на длъжност „Счетоводител“
- От 22.10.2019 г. до 06.04.2020 г. – 1 бр. на длъжност „Счетоводител“
- От 22.04.2019 г. до 16.09.2022 г. – 1 бр. на длъжност „Главен счетоводител“

Г. М. Т. – Управителят на дружеството, е бил в трудови правоотношения през ревизирания период със „Счетоводна къща“ ЕООД в периода 2017 г. – 2018 г. и до м. 07.2019 г. и в дружеството „Вайта Про“ АД – за периода 2019 г.

Тези констатации на вещото лице не се различават от данните по ревизионната преписка, обобщени в ревизионния доклад.

През процесните периоди дружеството е отчитало разходи и е ползвало право на данъчен кредит по фактури за лизингови вноски, поддръжка и експлоатация на автомобили. Р. органи са установили, че счетоводна сметка 205 „Транспортни

средства“ е с начално дебитно салдо в размер на 125 194.26лв., а данните от информационната система на НАП отчитат, че дружеството не притежава транспортни средства.

„Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД през процесните периоди е отчитало разходи, свързани с ползването от него автомобили, собственост на „Мото Пфое Лизинг“ ЕООД, както следва:

- R. R. 2004, Шаси: SALGA2JF5FA214259 , рег. [рег.номер на МПС] .
- R. R. Sport 2006, Шаси: SALWA2FK1HA668318 , рег. [рег.номер на МПС] .
- R. R. V. 2018, Шаси: SALYA2BK2JA704280.

Вещото лице е посочило, че автомобилите са ползвани по Договор за отдаване на автомобили при условията на финансово обвързан лизинг с опция за прехвърляне право на собственост от 17.12.2014 г., сключен между: „Мото Пфое Лизинг“ ЕООД - Лизингодател и „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД - Лизингополучател. Този извод не е обоснован. Представената първа страница от договора удостоверява едно рамково споразумение, от което не е видно кои автомобили са били предоставени на дружеството за ползване при условията на финансов лизинг и в частност няма доказателства, че именно посочените по-горе автомобили са били предоставени за ползване на дружеството.

„Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД е отчитало разходи за автомобил BMW X5 M. Шаси: WBAKS810000V60047. Автомобилът е ползван в периода от м.11.2017 г. до м.03.2018 г. Автомобилът е предмет на Договор за доставка № 486/26.10.2017 г. сключен между: „Лизингова къща София Лизинг“ ЕАД – Изпълнител и „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД – Възложител. Страните са се съгласили, автомобилът да бъде доставен и за него да се сключи лизингов договор. Според удостовереното в нарочен протокол автомобилът е бил предаден за ползване на дружеството на 27.10.2017г. Със споразумение от 16.04.2018г. страните са се съгласили, че поради отказ на жалбоподателя сключване на Лизингов договор, Договор № 486/26.10.2017 г. се прекратява по вина на жалбоподателя /стр.191 от съдебната преписка/, поради което Лизингова къща „София Лизинг“ ЕАД задържа като неустойка и обезщетение част от платените по договора авансово суми (сбор на сумите 101 445.59лв., 9698.15лв.) и платеното за регистрация на автомобила 873.68лв. и на връщане подлежи сума в

размер на 59 604.01лв., за която е прието, че ще бъде използвана за погасяване на друго задължение на жалбоподателя към лизинговата къща – по договор № 537 от 28.03.2018г. Издаден е Протокол № [ЕГН]/16.04.2018 г. /стр.208 от съдебната преписка/за фактуриране на неустойка по върнат Автомобил BMW X5 M. Шаси: WBAKS810000V60047 с ДО - 41 841.58 лв. ДДС – 0.00 лв. /40 967.90 лв. от аванса + 873.68 лв. за покриване на разноски за регистрация и данък МПС = 41 841.58 лв./.

Вещото лице е установило, че по данни от счетоводството на „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД този Протокол не е осчетоводен.

В обясненията си по повод осчетоводени разходи за „автомобил БМВ“ (липсват данни, позволяващи да се индивидуализира по безспорен начин автомобилът, по повод на който тези обяснения са дадени), управителят на дружеството, наред с другото обяснява, че е имал сключен договор с „А. Б.“ за доставка на такъв автомобил, че има фактури „издавани от различни компании“. Представен е договор за продажба на автомобил, който не е подписан за клиент, датиран към 23.10.2017г., според удостовереното в него такъв автомобил е предаден на жалбоподателя на 30.04.2017г.

„Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД е отчитало разходи за сервизно обслужване на автомобил М. G. 350d 4Matic, Шаси: WDC1660241A972296, рег. [рег.номер на МПС] , по фактури, издадени от „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД. По делото няма представени каквито и да било доказателства на какво основание е ползван автомобила от дружеството. Такива не са установени и от вещото лице.

„Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД е отчитало разходи за автомобил М. В. G. 400 4MATIC, рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът е предмет на Договор № 9668/19.11.2018 г./стр.129 от съдебната преписка/, сключен между: „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД - Клиент и „Алианц Лизинг България“ АД за отдаване на автомобили при условията на финансово обвързан лизинг, с опция за прехвърляне на правото на собственост.

„Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД е отчитало разходи за автомобил BMW X6 M Шаси: WBAKW810700W23368. Автомобилът е предмет на Договор за доставка № 537/29.03.2018 г. /стр.185 от делото/, сключен между: „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД и „Лизингова къща София Лизинг“ ЕАД. Според уговореното автомобилът е

следвало да бъде доставен в срок от 150 дни (съгласно анекса към договора – стр. 189 от делото), счита от датата на заплащане на цената по договора. Договорът за доставка е прекратен едностранно поради изричния отказ на управителя на дружеството да сключи лизингов договор, видно от Уведомление изх. № 1746/ от 05.10.2018 г. на „Лизингова къща София Лизинг“ ЕАД, адресирано до управителя.

„Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД е отчитало разходи за автомобил R. R. SPORT с рег. [рег.номер на МПС] . Вещото лице е посочило, че автомобилът е ползван по Договор за отдаване на автомобили при условията на финансово обвързан лизинг с опция за прехвърляне право на собственост - Договор № 03-0-09/8/24.01.2020 г. (стр.127 от делото), сключен между: „Мото Пфое Лизинг“ ЕООД - Лизингодател и „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД - Лизингополучател. Този извод на вещото лице не е обоснован. Представеният договор удостоверява едно рамково споразумение, от което не е видно кои автомобили са били предоставени на дружеството за ползване при условията на финансов лизинг и в частност няма доказателства, че именно посоченият по-горе автомобил е бил предоставен за ползване на дружеството.

По повод на задачата „да посочи по периоди за какви дейности са използвани автомобилите“ – вещото лице подробно е описало осчетоводените фактури и представените документи във връзка с правото на дружеството да ползва тези автомобили, но по същество няма каквато и да било установена връзка на ползваните автомобили с дейността на дружеството на база представени документи извън коментиранияте обяснения на управителя на стр. 138 от делото.

Вещото лице подробно е описало какви счетоводни документи са налични при жалбоподателя по повод на ползваните автомобили, като съдът не установи разлики с обсъжданите от данъчните органи документи.

При отговора на задача № 6 – дали жалбоподателят е извършвал разходи, свързани с експлоатацията на т.нар. лизингови автомобили; ако такива разходи са осчетоводени – в кои данъчни периоди е осчетоводено и в какъв размер, вещото лице е обобщило, че през процесния период „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД е закупувало консумативи и горива за експлоатация на процесните автомобили, както е ползвало и услуги за паркинг.

Конкретните фактури, изведени в тази връзка са:

Фактури от „Мото Пфое“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]:

- Ф/ра № [ЕГН]/20.03.2017 г. Консумативи ДО - 988.74 лв. ДДС-197.75 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/28.04.2017 г. Консумативи ДО - 509.28 лв. ДДС - 101.86 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/31.05.2017 г. Консумативи ДО - 223.00 лв. ДДС - 44.60 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/25.08.2017 г. Услуга ДО - 474.17 лв. ДДС - 94.83 лв.

ОБЩО: ДО - 2 195.19 лв.
ДДС - 439.04 лв.

Фактури от „Ауто Бавария“ ООД, ЕИК[ЕИК]:

- Ф/ра № [ЕГН]/01.01.2018 г. Консумативи ДО - 235.50 лв. ДДС - 47.10 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/30.06.2017 г. Консумативи ДО - 204.85 лв. ДДС - 40.97 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/01.08.2018 г. Консумативи ДО - 241.00 лв. ДДС - 48.20 лв.

ОБЩО: ДО: 681.35 лв.

ДДС: 136.27 лв.

От „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД

- Ф/ра № [ЕГН]/03.09.2018 г. Консумативи ДО - 1 240.00 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/01.01.2019 г. Наем ДО - 479.20 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/18.04.2019 г. Услуга ДО - 98.96 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/08.10.2019 г. Консумативи ДО - 327.93 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/08.10.2019 г. Консумативи ДО - 63.84 лв.
- Ф/ра № [ЕГН]/20.12.2019 г. Консумативи ДО - 1 025.53 лв.

лв.

Общо 2019 г. - ДО - 2 072.07 лв. ДДС - 414.41 лв.

От „Шел България“ ЕАД

- Ф/ра № [ЕГН]/07.11.2017 г. Гориво 51.35 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/25.12.2017 г. Гориво 54.48 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/01.01.2018 г. Гориво 42.51 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/19.03.2018 г. Гориво 42.80 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/25.04.2018 г. Гориво 77.37 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/01.04.2018 г. Гориво 115.41 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/22.06.2018 г. Гориво 59.99 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/04.05.2018 г. Гориво 81.63 лв.	ДО -
- Ф/ра № [ЕГН]/24.01.2018 г. Гориво 56.73 лв.	ДО -
- <u>Ф/ра № [ЕГН]/07.12.2018 г. Гориво</u> <u>36.76 лв.</u>	<u>ДО -</u>

ОБЩО:

619.03 лв.

През 2019 г. има издадени 25 бр. Фактури за покупка на горива с ДО - 1 751.74 лв.
ДДС - 350.35 лв., които са осчетоводени в счетоводството на „Д. Ем Ти Корпорация“.
От „Радиал“ ООД

- Ф/ра № [ЕГН]/30.09.2017 г. Консумативи - Гуми ДО - 2 029.66 лв.

От „Гранд хотел София“ АД

Жалбоподателят е отчитал разходи и е ползвал право на данъчен кредит по фактури,
издадени :

За 2017 г. по 55 бр. Фактури - ДО - 6 647.05 лв., ДДС - 1 329.41 лв.

За 2018 г. по 144 бр. Фактури - ДО -11 166.08 лв., ДДС - 2 233.22 лв.

За 2019 г. по 89 бр. Фактури - ДО -12 880.47 лв., ДДС - 2 576.09 лв.

Вещото лице е установило, че всички процесни фактури, посочени по-горе са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя. Счетоводните операции, отразени по техен повод, са най-общо в два варианта:

I. Дебит с/ка 601 „Разходи за материали“

Дебит с/ка 453 „Разчети по ДДС“

Кредит с/ка 401 „Доставчици“

II. Дебит с/ка 602 „Разходи за външни услуги

Дебит с/ка 453 „Разчети по ДДС“

Кредит с/ка 401 „Доставчици“ .

Съдът намира правилен изводът на данъчните органи, че дружеството не е водило отчетност, която да позволява да се установи по безспорен начин, че всички процесни автомобили са ползвани за дейността на дружеството. Възможно е да е така, но е твърде малко вероятно, предвид броя на автомобилите, за които е отчитан разход – предвид предмета на дейност на дружеството - счетоводна дейност, предвид броя на наетите лица в дружеството, които не надхвърлят три лица в рамките на един и същи период. В тежест на жалбоподателя е било да установи, че тази малка вероятност в случая е била осъществена. Това по делото не е сторено. Липсата на отчетност в случая следва да се цени още по строго, тъй като става дума за дружество, което осъществява счетоводно обслужване, т.е. правилата за отчитане на подобен разход следва да са ясни на управителя, който твърди, че лично също осъществява дейност по счетоводно обслужване.

Във връзка с непризнатия разход в размер на 27 332.03 лв. за 2018г., формиран от доставки, както следва:

- 1 бр. от „Пирин Шарлопов Хотелс“ ООД за Семинар – 2
790.80 лв.

- 2 бр. от „Кератех Инженеринг“ ООД Настаняване конгрес - 1 879.90
лв.

- 1 бр. от „Технополис България“ ЕАД Консумативи – 981.67 лв.
- 2 бр. от „АС Системи за сигурност“ ООД Компоненти охрана – 5 029.80 лв.
- 3 бр. от „Мултимедийна работилница“ АД ДМА, Консумативи – 16 649.86 лв.

ОБЩО:

27 332.03 лв.

вещото лице е обосновало извод, че тези разходи се отнасят за закупени технически средства и поддръжка на офиса на дружеството, за охрана, за обучение на персонал.

Съответно за 2019г., във връзка с непризнатия разход в размер на 9 957.23 лв., формиран от доставки, както следва:

- 1 бр. от „Технополис България“ ЕАД Консумативи – 419.32 лв.
- 1 бр. от „Мултимедийна работилница“ АД ДМА, Консумативи – 96.00 лв.
- 2 бр. от „Домко“ ООД Консумативи - 2 758.08 лв.
- 1 бр. от „Мебелни къщи Ралица“ АД ДМА - 5 933.33 лв.
- 2 бр. от „Миле България“ ЕООД Услуга – 750.50 лв.

ОБЩО:

9 957.23 лв.

вещото лице също е обосновало извод, че тези разходи се отнасят за закупуване на обзавеждане на офиса на дружеството.

Съдът намира посочените изводи за необосновани. Няма доказателства, че платеното за семинар и конгрес (1 бр. от „Пирин Шарлопов Хотелс“ ООД за Семинар и 2 бр. от „Кератех Инженеринг“ ООД Настаняване конгрес) е свързано с дейността на дружеството или с обучение на негов персонал или управител, доколкото дори не е установен предмета на тези конгреси и семинари, тъй като не са представени първични документи и/или такива, от които да е видна връзката на събитието с дейността на дружеството. Свързването на събитието с дейността на дружеството без

да е ясно какво всъщност представлява събитието е напълно произволно. Възможно е събитията да са били свързани с дейността на дружеството и/или с обучение на нейните служители – охранител и счетоводител, а така също и/или с обучението на управителя на дружеството, но доказателства в тази връзка липсват – такива не се представени нито в хода на ревизионното производство, нито в съдебното. Аналогичен извод следва да се направи и за т.нар. консумативи. Част от фактурите изобщо липсват и не може да се види какви стоки са предмет на доставката. Без да е ясен предмета на доставката не може да се изведе обоснован извод, че закупените от жалбоподателя стоки са свързани с дейността на дружеството. По отношение на единствената представена фактура от „Мултимедийна работилница“ АД – предметът на доставка е от такова естество, че би могъл да служи за нуждите на дружеството, макар количеството на закупената техника да надхвърля типичните нужди на две работни места, но в такъв случай стоките следва да са надлежно осчетоводени като актив на дружеството. Същото важи за закупените мебели - изводът, че те са свързани за офиса на дружеството съдът също намира за необоснован, доколкото или липсват първични документи, от които да се установи видът на тези мебели – от една страна, а от друга – освен документите за придобиване на мебелите липсват други, които да ги свържат счетоводно с патримониума на дружеството. Видът на услугата от „Миле България“ ЕООД е неясен. __

На следващо място, вещото лице подробно и обосновано е отговорило на въпроса, кои от процесните фактури са включени в съответните Справки декларации и Дневниците продажби на доставчиците. Посочило е в заключението, че за всички издадени Фактури е начислено ДДС. В същото време в констативно-съобразителната част е посочило част от фактурите, като такива, които не са вписани в дневниците за продажби и съответно в справка-декларация по ДДС. Такива са част от фактурите, издадени от „Ш.“, подробно описани на стр. 28 от заключението на вещото лице – общо седем фактури; както и част от фактурите, издадени от „Гранд хотел София“ АД, описани на стр. 34, и стр. 38, стр. 40 от заключението на вещото лице – общо 11 фактури, обобщени на стр. 42 и стр. 43 на заключението на вещото лице.

Вещото лице подробно е описало и размерът на упражненото право на приспадане на Данъчен кредит по месеци за периоди 01.01.2017 г. – 30.09.2020 г. в

Констативно-съобразителната част на заключението си. Разлики с установеното от данъчните органи не се констатираат.

На следващо място вещото лице е установило още, че в счетоводството на жалбоподателя няма осчетоводени неустойки от „Лизингова къща София Лизинг“ ЕАД.

По отношение на издадените от жалбоподателя кредитни известия, послужили за основание за определяне на допълнително задължение за ДДС, от събраните по делото доказателства също не се установява нещо различно от установеното в тази връзка от данъчните органи.

Съгласно подадена от името на жалбоподателя ГДД за 2017 г. № 2210И0492815/27.03.2018 г. резултатите на дружеството са следните:

-	Счетоводен финансов резултат – Счетоводна печалба –	62
	689.61 лв.	
-	Данъчен финансов резултат – Данъчна печалба -	62
	689.61 лв.	
-	Деклариран Корпоративен данък	-
	6 268.96 лв.	

Съгласно подадена от името на жалбоподателя ГДД за 2018 г. № 2210И0620470/01.04.2019 г., резултатите на дружеството са следните

-	Счетоводен финансов резултат – Счетоводна печалба –	65
	132.71 лв.	
-	Данъчен финансов резултат – Данъчна печалба -	65
	132.71 лв.	
-	Деклариран Корпоративен данък	-
	6 513.27 лв.	

Съгласно ГДД за 2019 г. № 2210И0722024/13.03.2020 г.:

-	Счетоводен финансов резултат – Счетоводна печалба –	19
	900.67 лв.	
-	Данъчен финансов резултат – Данъчна печалба -	19
	900.67 лв.	
-	Деклариран Корпоративен данък	-

1 990.07 лв.

По отношение на установената разлика между отразените приходи между данните по Оборотна ведомост за 2017 г. и приходите по Годишна данъчна декларация за 2017 г., която е прието, че е в размер на 77 821,03 лв., вещото лице подробно и аргументирано е обосновало, че разликата между приходите декларирани в ГДД и приходите по Главна книга за 2017 г. е в размер на 29 725.43 лв., което представлява счетоводна грешка, а не е в размер на 77 821.03 лв., както са приели данъчните органи.

Вещото лице е изчислило данъчният финансов резултат на дружеството за 2017г., 2018г. и 2019г. в няколко варианта за всяка от годините, както следва:

За 2017г. :

- Ако се вземе предвид само счетоводната грешка в размер на 29 725.43 лв., Д. финансов резултат за 2017 г. се увеличава с установената разлика от 29 725.43 лв. и става 92 415.04 лв., съответно дължимият корпоративен данък - 9 241.50 лв.; Разлика за довносяне 2 972.54лв. (9241.50 – 6 268.96).

- Ако се вземат предвид непризнатите разходи в размер на 105 928.53 лв. и счетоводната грешка в размер на 29 725.43 лв., Д. финансов резултат за 2017г. ще бъде следният:

Д. финансов резултат се увеличава с установената разлика от 29 725.43 лв. и с 105 928.53 лв. и става 198 343.57 лв., съответно дължимият Корпоративен данък - 19 834.36 лв.; Разлика за довносяне 13 565.40лв. (19 834.36 – 6 268.96).

За 2018г.

- Ако се вземат предвид само непризнатите разходи, свързани с автомобилите, които са в размер на 113 093.24 лв.

Определяне Данъчен финансов резултат с непризнати разходи в размер на 113 093.24 лв. за 2018 г. - 178 225.95 лв. (65 132.71 + 113 093.24), съответно Корпоративен данък - 17 822.60 лв.; Разлика за довносяне за 2018 г. 11 309.33 лв. (17 822.60 – 6 513.27).

За 2019г.

- Ако се вземат предвид само непризнатите разходи, свързани с автомобилите, които са в размер на 78 381.58 лв.

Определяне Данъчен финансов резултат с непризнати разходи в размер на 78 381.58

лв. за 2019 г. - 98 282.25 лв. (19 900.67 + 78 381.58). , съответно Корпоративен данък - 9 828.22 лв.; Разлика за донасяне за 2019 г. – 7 838.15 лв.

Заклученията и констатациите на вещото лице, в голямата си част са подробно обосновани и кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал, поради което съдът ги възприема изцяло. Изводите по заключението, които съдът приема за необосновани и съображенията са това, са изрично посочени в мотивите по-горе.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Съдът намира възраженията във връзка с положените електронни подписи за неоснователни. Констатираните от вещото лице несъответствия на подписа не засягат неговата валидност – от една страна, нито поставят под съмнение възможността за безспорна идентификация на лицата, които са ги положили – от друга. В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Издаването на ревизионния доклад след предвидените в закона срокове при действащата нормативна уредба никога не е възприемано в съдебната практиката като съществено процесуално нарушение, нито като обстоятелство, отразяващо се на валидността на акта. Уреденият в закона срок за издаване на ревизионния доклад е инструктивен, а не преклузивен.

Предвид установеното от фактическа страна съдът приема, че ревизионният акт в оспорената част противоречи на материалния закон единствено в частта, с която са установени задължения по ЗКПО за 2017г. в размер над 13 565.40лв. – главница, до пълния размер от 18 374.95лв. и за лихва над 4661.22 лв. до пълния размер от 6 314.34лв., по повод на установената разлика в декларираните и действителните приходи на дружеството. В останалата си част РА е законосъобразен, като съображенията за този извод са следните:

С чл. 78 от ЗКПО е регламентирано, че при определяне на данъчния финансов

резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

Разпоредбите на чл. 10, ал.1 и ал. 2 от ЗКПО уреждат, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция, както и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват. Нормата на чл. 26 от ЗКПО изрично изключва възможността да се признаят за данъчни цели счетоводни разходи, които не са свързани с дейността или не са документално обосновани.

На следващо място ЗДДС чрез нормата на чл. 70, ал.1, в частност предвижда, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато: стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето; стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели, стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали.

Съгласно чл. 115, ал.1 и ал. 4 от ЗДДС, при изменение на данъчната основа на доставка или при развалянето на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата, като освен реквизитите по чл. 114 известието към фактурата задължително съдържа и номера и датата на фактурата, към която е издадено известието и основанието за издаване на известието.

При тази правна рамка и предвид установеното по делото съдът приема, че са налице посочените в РА чрез РД основания за определяне на допълнителните задължения на дружеството за корпоративен данък за 2017г., 2018г. и 2019г. общо в размер на 34788.67лв. главници и и по ЗДДС за процесните данъчни периоди в размер на общо главници 75 519.51лв. С оглед установените задължения за главници, правилно на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци,

такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви върху тези суми.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК. По делото са представени доказателства за направени разноски, както следва: 50лв. – държавна такса, 680 лв. – за експертизата, 2 449.99лв. – за адвокатски хонорар, или общо в размер на 3 179.99лв.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на жалбоподателя е частично основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК съразмерно на уважената част на жалбата. Уважената част е за сумата от 6462.67лв., а материалният интерес е на обща стойност 147810.43лв. Жалбоподателят е направил разноски общо в размер на 6 166лв., от които 50лв. за държавна такса, 800лв. за възнаграждение за вещо лице, 5316лв. за адвокатско възнаграждение. С оглед на това претенцията на жалбоподателя е основателна в размер на 269.59лв.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата е частично основателна. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл.8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на отхвърления материален интерес, който е 141 347.76 лв., а именно в размер на 10100.60лв. (съразмерната част от дължимото при изцяло отхвърлена жалба възнаграждение от 10562.42лв.). По компенсация жалбоподателят следва да бъде осъден да плати на Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП разноски в размер на 9 831лв.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, чл. 161, ал.1 и Административен съд – [населено място],

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221020006875-091-001/19.08.2021г., издаден от

К. Г. М. – орган възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1840/06.12.2021г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, с който на „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД за данъчни периоди м. 01. – 12. 2017г., 01 – 12. 2018г., 01. – 12. 2019г. 01. – 09., 2020г., са определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС в размер на 75 519.51лв. общо главница и лихви общо в размер на 20 305.13лв. и наред с това са определени допълнителни задължения по ЗКПО за 2017г., 2018г. и 2019г. в размер на 41 251.34лв. главници и 10 734.45лв. лихви, в частта с която е определено допълнително задължение за корпоративен данък за 2017г. в размер над 13 565.40лв. – главница, до пълния размер от 18 374.95лв. и за лихва над 4661.22 лв. до пълния размер от 6 314.34лв.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ.

ОСЪЖДА „Джи Ем Ти Корпорация“ ЕООД - [населено място], п. к. 1000, [улица], ет.2, ап. 6, представлявано от Г. М. Т. – управител да плати на Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 3 179.99лв., представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: